

En uit de hemel klonk een stem: Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind ik vreugde. – Mat.3:17

Gemeente van onze Here Jezus Christus, met de beelden van de afgelopen dagen nog op ons netvlies van de geweldige ramp die Japan getroffen heeft zijn we aan deze dienst begonnen. Vruchtbaar land met akkers huizen fabrieken en woningen het is in luttele minuten compleet veranderd in een woestijn. Een klap die nog jaren zal doordreunen eer dat alle weer is hersteld, maar voor de velen die hun geliefden kwijt zijn, misschien niet eens kunnen begraven zal het een levenslange dreun zijn. Wat een angst, wat een verdriet, wat een pijn, wat een zorg voor hoe het nu verder moet met het land. Je verstand staat er bij stil als je de geweldige kracht van de natuur ziet.

Dergelijke rampen roepen ook altijd weer vragen bij ons op. Waar is God in dit alles? Kon God het niet voorkomen? Is dit Gods bedoeling? De bijbel leert ons niet dat wij een God hebben die al het leed en al de ellende in de wereld voor ons voorkomt. Gods Woord leert ons wel dat we een nabije God hebben die met liefde naar de worsteling van zijn kinderen kijkt. Wij komen soms in de woestijn terecht van het leven, waar alles dood is en de chaos heerst. En dan komt het er op aan om het vol te houden. Om het niet op te geven, om door te gaan. Je kunt je geloof bij alles wat je ziet en meemaakt gemakkelijk laten varen en God overal de schuld van geven. Maar is dat wel eerlijk?

Paulus spreekt in zijn Romeinenbrief over een wereld die kreunt en in al haar delen zucht en in barensood is. Dat kreunen en zuchten van onze planeet hebben we de afgelopen tijden weer kunnen zien in Nieuw Zeeland en nu in nog veel sterkere mate in de enorme ramp die Japan treft. Aardschollen die kreunen en zuchten en over elkaar heen schuiven en geweldige massa's vernietigend water in beweging zetten.

Onze wereld kreunt en zucht in al haar delen en is in barensood. Maar dat woordje barensood is hoopgevend. Want ziet barensood niet op de komst van nieuw leven?

Je weet dat er dan een kind geboren worden. Na de weeën, en samentrekkingen die geweldig veel pijn kunnen veroorzaken en zelfs angstig of benauwend kunnen zijn, komt er nieuw leven. Is dat niet bij alle ellende die we de afgelopen dagen op onze beeldschermen en in de kranten hebben gezien onze troost. We weten dat er enorme weeën over de wereld gaan voordat de Zoon des Mensen in alle heerlijkheid komt. Voordat de aarde en de aardbodem tot rust komt en de natuur weer veranderd in een paradijs.

De bijbel leert ons niets anders dan dat we door de woestijn moeten om het beloofde land in te gaan. God heeft ons geen kalme levensreis beloofd, maar wel een behouden aankomst. We moeten ons daarom niet verwonderen dat naarmate we de dag van de Heer zien naderen die weeën die over de aarde gaan zien toenemen. Maar als christenen weten we dat dit het einde niet is.

Dat die andere wereld op komst is. Die wereld die geboren wordt uit pijn en door veel tranen heen. De gebrokenheid van het leven, uit zich niet alleen in gebroken relaties tussen mensen onderling, gebroken relaties met God. Maar uit zich in de hele schepping. Is de aarde niet vanaf het begin van de schepping nadat de mens in zonde viel aan de vruchteloosheid onderworpen? Dat is wat we zien in heel de schepping, opgaan, blinken en verzinken. Het ene probleem is nog niet opgelost of het andere dient zich al weer aan in de wereld. We zitten nog midden in de problemen met Lybië en de opstanden in de Arabische wereld of we worden al weer geconfronteerd met een ramp waarvan we het formaat nog niet goed kunnen overzien. We zien de Schriften en de woorden van Jezus vandaag in vervulling gaan.

Maar moet ons dit in een soort doemdenken terecht brengen? Nee, als christenen leven wij uit de hoop op een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En bij de wederkomst van Christus zal het gelaat van de aardbodem vernieuwt worden. En de aarde zich tooien als een bruid wachtend op haar bruidegom. En vanuit die onverwoestbare hoop mogen we staande en overeind blijven in een wereld waarin alles om ons heen lijkt om te vallen en alles door elkaar geschud wordt en een woestijn wordt.

Het gedeelte dat we vandaag gelezen hebben over de woestijn gaat daar ook over. Maar allereerst horen we van Jezus die door Johannes in de Jordaan gedoopt wordt. Jezus was vanuit Galilea gereisd naar het Jordaan gebied met de bedoeling zich door Johannes te laten dopen. De doop was geen toevalligheid dat Jezus daar toch in de buurt was. De doop is door Jezus gezocht en gewild. Johannes heeft Hem proberen tegen te houden. Hij doopte immers een doop tot bekering. Hij riep de mensen op zich te bekeren en als teken van die bekering en berouw over hun zonden de doop te ondergaan.

Nou als er Een was die deze doop niet nodig had dan was Jezus het wel! Vandaar het verzet van Johannes tegen die doop. Ik zou door u gedoopt moeten worden, zegt Johannes, en dan komt u naar mij? Johannes voelt feilloos het verschil met zijn leven en dat van Jezus. Jezus is de meerdere, hij de mindere. Maar Jezus stelt hem gerust. Laat het nu maar gebeuren, want het is goed dat we op deze manier Gods gerechtigheid vervullen.

Hoe wordt dan op deze manier Gods gerechtigheid vervuld? Waarom liet Jezus dit met zich doen, waarom onderging Hij dit? Hij onderging dit omdat Hij wist dat straks door zijn dood aan het recht van God voldaan zou worden. In de doop van Jezus de Messias wordt uitgebeeld Gods reddend handelen voor een wereld die in schuld verloren is.

Met zijn doop laat Jezus ons zien dat Hij solidair wil zijn met ons zondige mensen. Hij stelt Zich a.h.w. met ons op één lijn. Zodat als wij in Hem geloven er voor ons vrijspraak zou zijn. Hij, wie was er rechtvaardiger dan Jezus? Hij de Rechtvaardige, zal voor onrechtvaardigen sterven. Dat is het doel van zijn leven. De Vader stemt ermee in dat de Koning van de wereld, onze Meester en Heer een lijdende knecht wordt.

Zien we dat niet afgebeeld in de doop van Jezus? Zijn ondergaan in het water aan het begin van zijn openbare bediening is een profetisch teken van de offer aan het kruis. Maar ook zijn opstaan uit het water is een profetisch teken dat Hij zou opstaan uit de dood.

Zo is het goed op deze manier Gods gerechtigheid te vervullen. Zo heeft Jezus een voorbeeld achter gelaten voor al zijn leerlingen. Want als wij gedoopt worden wordt ons oude leven met Christus begraven en staan wij op tot een nieuw leven. Maar wel met dit verschil dat Jezus het werkelijke offer van zijn leven voor ons zou geven. In onze doop worden we verbonden met zijn doop. Zijn doop is Gods gerechtigheid voor ons. Onverdiende gerechtigheid, onverdiende zaligheid.

Maar na die doop is er voor Jezus nog een weg te gaan en die weg begint met de verzoeking in de woestijn en zal uiteindelijk uit lopen op zijn kruisdood en opstanding. Om die weg vol te kunnen houden ontvangt Jezus bij zijn doop de Heilige Geest. Want Jezus is ook de dooper met de Geest. Zo wordt Jezus toegerust voor zijn taak als Messias. En net zoals de duif aan Noach een nieuwe tijd aankondigde, zo maakt het neerdalen van de Geest op Jezus als een duif duidelijk dat nu Gods nieuwe tijd is aangebroken. Het grote werk van de verlossing is begonnen.

Maar naast de Geest is er nog een bemoediging voor Jezus, want uit de hemel klonk een stem: Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind Ik vreugde. God zelf heeft Jezus aangewezen als zijn Zoon in wie Hij een welgevallen had en vreugde vindt. Luister naar Hem, volg Hem! Klinkt dat er niet in door? Bij Hem en door Hem zul je het leven vinden.

Toen na de bekrachtiging met de Heilige Geest en de bemoedigende woorden van de Vader werd Jezus gelijk door de Geest de woestijn ingeleid om daar door de duivel op de proef gesteld te worden, veertig dagen en veertig nachten. Veertig, is dat niet een getal in de Bijbel van volheid? Was dat niet de tijd van omzwerving en beproeving die ook het volk Israël heeft gekend toen zij veertig jaren in de woestijn gezworven hebben voordat ze het beloofde land in mochten nemen?

Jezus zal in deze vastenperiode worden uitgetest. En bijna verhongerd kwam de beproever, de satan naar hem toe en zei: als je de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen. Doe eens een wondertje Jezus, je bent toch Gods Zoon. Maar Jezus pareerde de duivel en zei: een mens zal niet van brood alleen leven, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God. Deuteronomium 8:3. Het eerste en het belangrijkste bovenal is Gods Woord als brood voor de ziel en pas daarna het aardse brood.

Vervolgens neemt de satan de verzwakte Jezus mee naar het dak van de tempel, om duizelig van te worden. Als jij nou de Zoon van God bent spring dan naar beneden want er staat geschreven: zijn engelen zal Hij opdracht geven om u op handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen. De duivel dacht als Jezus kan citeren kan ik het ook. Maar Jezus kon zich ook uitstekend op deze aanval verweren: Er staat ook geschreven: stel de Heer, je God niet op de proef.

Dan maar een derde poging. Want driemaal is immers scheepsrecht. De duivel nam Jezus mee naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken van de wereld in hun pracht. Dat alles zal voor U zijn Jezus als je voor mij neervalt en mij aanbidt. Maar ook deze derde keer verslaat Jezus de duivel in zijn verzoeking. Ga weg satan, want er staat geschreven: aanbidt de Heer uw God, vereer alleen Hem.

Wat leren we vandaag van deze verzoeken van Jezus? Allereerst dat we wel wonderen mogen verwachten, maar *niet alleen* op het wonder uit moeten zijn. Het allerbelangrijkste is toch wat voor alles gaat dat we leven van Gods Woord! Dat dit het brood van ons bestaan is! Dat we zijn koninkrijk zoeken en Gods gerechtigheid en dat al het andere ons bovendien geschonken zal worden. Moeten we vanuit dat vertrouwen, dat God al het andere bovendien geeft, niet leren de juiste prioriteiten stellen in het leven? God en zijn Woord eerst, en daarna al het andere? En hetzelfde geldt dat niet ook voor de tweede verzoeking, het springen van het dak? We moeten niet roekeloos leven en zo Gods woorden misbruiken voor onze doelen.

Want daarmee stellen we God op de proef. Opnieuw een woord uit Deuteronomium. Nee, het gaat om een leven in afhankelijkheid van God en kunnen niet zomaar God met zijn eigen woord manipuleren en dat naar onze eigen hand zetten zoals het ons uitkomt. Ook het laatste van die koninkrijken is een verleiding voor ons. Wat kunnen wij al niet ontvangen als we een knieval maken voor de duivel. We kunnen zo opgaan in de pracht en praal van deze wereld en de hele wereld winnen, maar schade leiden aan onze ziel. Nee, alleen de ware aanbidding brengt echt leven, die komt alleen God toe, Hem alleen moeten wij vereren.

Komen dus ook wij in de woestijn van het leven niet allerlei verzoeken tegen als Jezus? Als je verzwakt bent kunnen de verleidingen erg groot zijn. Maar het gaat erom stand te houden in de woestijn. Gelukkig dat er in de woestijn ook altijd oases zijn, waar je kunt schuilen tegen de hitte van de dag. Bronnen waar je kunt drinken. Plaatsen waar je op adem kunt komen. Zo'n plaats wil in dit woelige tijdsgewricht waarin wij leven, waarin er zoveel gebeurt, een wereld die in al haar delen kraakt en in barensnood is, zo'n plaats, zo'n oase wil voor ons de eredienst zijn. Het samenzijn van de christelijke gemeente. De plaats waar je te horen krijgt dat er hoop is en nieuwe leven op komst. Het Goddelijke kind, de Zoon van God die de wereld bevrijden zal en de schepping nieuw maakt. Het beloofde land.

Marlies en George, jullie mogen je kinderen in deze dingen voorgaan. Jullie mogen aan Sem Thomas voorhouden dat hij net als Jezus een geliefd kind van de Vader is. Jij bent mijn geliefde, in jou beleef Ik mijn vreugde. Wat God de Vader niet beloofd is dat Sem een gemakkelijk leven zal hebben. Dat het hem altijd voor de wind zal gaan. Maar Sem is gedoopt, een geliefd kind van het verbond. Hij zal denk ik in zijn leven onvermijdelijk ook woestijnperioden meemaken, net als Jezus. Ook hij zal beproefd worden in zijn geloof, net als Jezus. Maar uiteindelijk zal hij in Gods kracht zegevierend kunnen ingaan, in rust met Hem die ook Sem wil voort leiden. Dat te ontdekken, daar mogen jullie Sem bij helpen. Laten wij dan bouwen op ons Schild en onze Verlosser, Jezus Christus, onze Heer en Heiland, amen.